

overskridelse i en forening eller en afdeling øges, hvis kursværdien på et værdipapir, der udgør mere end 10 pct., falder til at udgøre mellem 5 og 10 pct. af formuen (eksempel 1), jf. de nedenfor nævnte eksempler:

En afdeling har følgende værdipapirer, som overstiger 5 pct. af formuen:

	Eksempel 1	Eksempel 2
A	9,7 pct.	10,5 pct.
B	9,5 pct.	9,5 pct.
C	7,6 pct.	7,6 pct.
D	6,6 pct.	6,6 pct.
E	7,9 pct.	7,9 pct.
F	5,2 pct.	5,2 pct.
G	5,5 pct.	5,5 pct.
I alt	52,0 pct.	52,8 pct.

I eksempel 1 har afdelingen efter den hidtidige praksis en overskridelse på 12 pct., fordi den samlede kursværdi af de værdipapirer, der udgør mellem 5 og 10 pct. af formuen, overskrider 40 pct.-grænsen med 12 pct. I eksempel 2 har afdelingen efter den hidtidige praksis en overskridelse på 7,8 pct., fordi den samlede kursværdi af de værdipapirer, der udgør mellem 5 og 10 pct. af formuen, udgør 42,3 pct., det vil sige en overskridelse på 2,3 pct. Hertil skal lægges 5,5 pct., som værdipapir A overskrider 5 pct.-grænsen med, hvilket i alt giver 7,8 pct. Selvom afdelingens investering i værdipapir A stiger, får afdelingen en mindre overskridelse end i eksempel 2. Dette er ikke hensigtsmæssigt, hvorfor den foreslåede bestemmelse ikke har den samme ordlyd, som den gældende lov om investeringsforeninger og specialforeningers § 60.

På baggrund af denne erfaring bliver investeringer, ved beregninger af overskridelser, ud over 10 pct. ikke omfattet af 5 pct.-reglen, men derimod af 10 pct.-grænsen og 40 pct.-grænsen. Investeringer, som udgør mere end 10 pct., tæller således med både ved vurderingen af 10 pct.-grænsen og ved vurderingen af 40 pct.-grænsen.

Ved den nye formulering i nr. 1 vil det foregående eksempel medføre, at afdelingen i eksempel 1 fortsat har en overskridelse på 12 pct., men i eksempel 2 har afdelingen en overskridelse på 13,3 pct., idet værdipapir A både overstiger 10 pct.-grænsen med 0,5 pct., og 40 pct.-grænsen nu bliver overskredet med 12,8 pct., idet værdipapir A også skal medregnes i denne grænse. Den nye formulering i nr. 1 medfører således, at når afdelingens placering i værdipapir A stiger, får afdelingen også en større overskridelse.

Ovenstående er en beskrivelse af, hvordan grænserne i nr. 1 skal udregnes. Der henvises i øvrigt til for-

slagets § 105 og bemærkningerne hertil, såfremt grænserne i nr. 1 overskrides.

Nr. 2 svarer med enkelte tilføjelser til § 1, stk. 1, nr. 4, og stk. 3, i den gældende bekendtgørelse nr. 1051 af 17. december 1997 om investeringsforeningers placering af formuen i realkreditobligationer, statsobligationer m.m., samt UCITS-direktivets artikel 22, stk. 4, 1. og 2. afsnit., stk. 5, 1. og 3. afsnit.

Da der ikke er forbundet samme risiko ved investering i obligationer udstedt af KommuneKredit, danske realkreditinstitutter og lignende kreditinstitutter godkendt af et land, der er medlem af Den Europæiske Union, eller et land som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, som ved værdipapirer og pengemarkedsinstrumenter udstedt af andre emittenter, fastsættes i nr. 2 adgang til at investere indtil 25 pct. af foreningens eller afdelingens formue i sådanne obligationer fra samme emittent eller emittenter i samme koncern. Såfremt foreningen eller afdelingen investerer mere end 5 pct. af sin formue i sådanne obligationer fra samme emittent eller emittenter i samme koncern, må den samlede værdi af sådanne investeringer ikke overstige 80 pct. af foreningens eller afdelingens formue.

Dog er det en forudsætning for at kunne investere i obligationer udstedt af institutter som nævnt i nr. 2, at institutterne er optaget på en af Kommissionen udarbejdet liste. Hvert medlemsland udarbejder en liste over de obligationskategorier udstedt af kreditinstitutter beliggende i medlemslandet, som de agter at lade være omfattet af denne bestemmelse, og som i henhold til lovgivningen er underkastet et særligt offentligt tilsyn med henblik på at beskytte indehaverne af disse obligationer. Specielt skal provenuet fra udstedelsen af disse obligationer i henhold til loven investeres i aktiver, som i tilstrækkelig grad i obligationernes samlede løbetid dækker de forpligtelser, der følger heraf, og som ifølge fortrinsret anvendes til tilbagebetaling af hovedstol og betaling af påløbne renter i tilfælde af misligholdelse fra emittentens side.

Kommissionen modtager listerne fra de enkelte medlemslande og meddeler indholdet heraf til samtlige medlemslande. Den af Danmark udarbejdede liste over de kreditinstitutter beliggende i Danmark, som er omfattet af nr. 2 fremgår af Finanstilsynets hjemmeside. På denne liste er der ligeledes et link til Kommissionens hjemmeside, hvor lister fra de øvrige medlemslande eller lande som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, er tilgængelig. De værdipapirer, der er nævnt på disse lister, er alle omfattet af nr. 2.